

Merete Aarup (KF):

Hvis Folketinget skal høres eller blande sig, hver gang der nedlægges en kommunal folkeskole eller et amtsgymnasium, så vil vi i de kommende 10 år få mange forespørgselsdebatter.

For en politiker er det langt mere taknemligt at tage beslutninger i opgangstider, end det er at træffe beslutninger i en tid med faste økonomiske rammer og en ændring i den demografiske udvikling, som her betyder faldende børnetal.

Fra folkeskolen kender vi problemerne med de øgede udgifter på grund af det faldende børnetal: de faldende klassekvotienter, de løntunge lærere og det svære i at lukke en skole, fordi det sker over to byrådsperioder. Amterne kan nemmere træffe beslutning her og nu.

Det har vist sig, at det faldende elevtal i folkeskolen endnu ikke er slået helt igennem i gymnasiet, og der forventes en stigning i søgningen næste år. Derefter forventes et kraftigt fald på 25 pct. i tilgangen af elever i løbet af 1990'erne.

Amtskommunerne skal ifølge skolestyrelsesloven udarbejde en plan for amtets skolevæsen og undervisningsvirksomhed, på samme måde som kommunerne skal for folkeskolen. Denne plan skal til høring hos gymnasielærerne, både ved forslag og ved ændringer eller tilpasning.

Hele planlægningsarbejdet omkring gymnasierne er amtsrådenes opgave, efter at statskolerne overgik til amterne. Lad os derfor slå fast: Det er amtsrådets opgave at planlægge og bygge nye gymnasier og eventuelt nedlægge dem.

Folketinget vedtog i 1984, at undervisningsministeren skal godkende nedlæggelsen af institutioner for at sikre et forsvarligt pædagogisk uddannelsesforløb i afviklingsperioden og undgå en centralisering. Uddannelsesudvalgets medlemmer har med få dages mellemrum modtaget mange henvendelser fra gymnasierne i Gentofte og Vallensbæk samt fra Gymnasielærerforeningen.

Det gennemgående i skrivelserne har været, at man er utilfreds med fremgangsmåden, med den foreslåede afvikling, som udhuler nedefra, og med den manglende høringsrunde. Det er vor opfattelse, at GL er indforstået med, at der i fremtiden må ske gymnasienedlæggelser, men ikke er enig i fremgangsmåden og årstallene. Vi forstår derfor godt, at eleverne markerer deres

utilfredshed, og forældrenes reaktion over, at det rammer deres børn. Vi forstår også, at lærerne kæmper for deres arbejdsplads, men vi kan ikke acceptere, at det går ud over undervisningen, når der protesteres.

Samtidig forstår vi, at amtet nødvendigvis allerede nu må forberede sig på den kommende udvikling med faldende elevtal for ikke at stå i samme situation, som mange kommuner gør i dag med folkeskolen. Enhver overgangsfase giver problemer. En ny skole virker tom under opbygning med 4 eller 6 l. g'er det første år, og en skole under afvikling må nødvendigvis også virke tom, når der ikke tilføres nye elever, men både Vallensbæk og Gentofte vil få tilført nye elever, blot ikke til gymnasiet, men til HF, PFU, som det hedder, og GSK.

Jeg mener, at det er et meget fyldigt materiale, vi har modtaget fra lærere, elever og forældre, og der er nogle synspunkter, amtet bør inddrage i de videre overvejelser, så der hurtigst muligt foreligger en godkendt afviklingsplan, som tilgodeser de pædagogiske hensyn, og en tryktaftale for de berørte lærere, så vi undgår lærerflugten.

Nu er det ikke Folketingets opgave at tage stilling til, om der skal nedlægges gymnasier, men det er ministerens opgave at sikre det pædagogiske uddannelsesforløb. Den konservative gruppe ønsker derfor ikke for håndfaste regler om afvikling af en skole, for forløbet vil være forskelligt fra egn til egn, men det er helt urimeligt, at der nu er gået mere end halvanden måned, siden beslutningen er taget, og at der endnu ikke foreligger en godkendt afviklingsplan. Den konservative gruppe vil da gerne sige til Københavns Amt, at nu må der straks eller snarest muligt forelægges en plan, der er pædagogisk forsvarlig, og som giver de berørte lærere en tryktaftale, så vi af hensyn til elever og forældre undgår lærerflugten.

Lad mig slå fast, at vi har ønsket en decentralisering af ansvaret inden for den offentlige sektor og dermed også på gymnasieområdet. Derfor må amterne selv klare deres opgaver og problemer inden for de økonomiske rammer. Vi er enige med ministeren i, at fremtidige nedlæggelsesplaner kun kan godkendes, når der har fundet en høring sted af såvel lærere som elever, og vi ønsker også, at forældrene gennem forældrerådene får indflydelse. Vi er tilfredse med, at Uddannelsesudvalget vil blive oriente-